

పంపకాలేనిది

పోస్ట్ అన్న కేకతో ఈ లోకంలోకి వచ్చింది గీత. టైము చూస్తే 12 గం.లు 'అప్పుడే ఆయన ఆఫీసుకెళ్ళి రెండు గంటలయిందా!' అనుకుంటూ ముందు గదిలోకి వచ్చి తలుపుతీసి ఉత్తరం అందుకుంది ఆయనకెవరో వ్రాశారు. ఎవరై ఉంటారబ్బా ఆలోచిస్తూ ఫ్రమ్ ఎడన్ చూసి ఉలిక్కిపడింది గీత 'రాధ' ఎవరీ రాధ? ఆయన పెళ్ళిలో తనకి పరిచయం చేసిన బంధువుల అమ్మాయిల్లో ఈ పేరుగల వాళ్ళేవరూ లేరే! ఉత్తరం విప్పి చదివితే... కాని ఆమెలోని సంస్కారం అందుకు

అడ్డుపడింది. ఎప్పుడెప్పుడు సాయంత్రం అవుతుందా, ఎప్పుడు భర్త వస్తాడా అని ఎదురుచూస్తూ భారంగా కాలం గడిపింది.

వాళ్ళకి పెళ్ళయి ఇంకా వెయ్యివా కాలేదు. హానిమూన్ ముగించుకుని వచ్చి వాలోజాం క్రితమే కొత్తగా కాపురం పెట్టారు. నిన్నటి సుంచే ఆతడు ఆఫీసు కెళ్ళున్నాడు. తనలో పెళ్ళికి పూర్వం 'ఆమె'లో పరిచయమున్నదేమో ఆలోచనల్లో మునిగివ గీత తలుపు చప్పుడుకి ఈ లోకంలోకి వచ్చింది. మెల్లిగా వెళ్ళి తలుపు తీసింది. "హాయ్ గీతా డార్లింగ్" అంటూ ఎన్నో యుగాలయినట్లు ఆమెవమాంతం కాగిలించుకోబోయాడు విశ్వనాథం. అతన్ని తప్పించుకుంటూ, అతని వంకే చూస్తూ, ముఖంలో ఏ భావం వ్యక్తం చేయకుండా "ఎవరో రాధట. మీకు ఉత్తరం వ్రాసింది" అంది "వ్యాట్? రాధ దగ్గరమనా. ఏదీ ఉత్తరం?" అంటూన్న విశ్వం కళ్ళల్లోకి చూస్తూ "ఎంత పన్నిహతురాలు కాకపోతే ఆ కళ్ళల్లో అంత మెరుపు కనిపిస్తుంది" అనుకుంటూ ఉత్తరం తెచ్చి ఇచ్చింది.

అతంగా ఉత్తరం విప్పి, గబగబా చదువుతున్న అతన్ని వదలి కాఫీ తేవడానికి లోపలికి వెళ్ళింది గీత. కాఫీ కప్పు చేతి కందిస్తూ "ఏం వ్రాపిందేమిటి మీ ప్నేహితురాలు" కిందితు అమాయ ధ్వనించిందా గొంతులో. భార్య గొంతులోని మార్పుని గమనించిన విశ్వనాథం "నిజం చెప్పాలా? వద్దా?" అని కాఫీపు తటవటాయించాడు. "రహస్యాలుంటే చెప్పొద్దులెండి" అంటూ మూతి ముడుచుకుని కాఫీ కప్పులో లోపలికెళ్ళిపోయింది గీత. విశ్వనాథం ఏదో ఆలోచిస్తూ అలా వాలాపేపు ఉండిపోయాడు.

మెత్తటి వరుపుమీద పడుకున్నా ముళ్ళకంవే మీదున్నట్లుంది గీతకి. ఆమె మనస్సునా ఉత్తరం తాలిచేస్తోంది. "ఆ ఉత్తరంలో ఏం ఉంది? తన భర్తకి తన దగ్గర కూడా రహస్యాలుంటాయా? కేవలం ప్నేహితురాలయితే ఆ ఉత్తరం తనకి చదివి వినిపించవచ్చుగా. దాన్ని కనీసం బల్లమీదున్నా పెట్టుకుండా, భగ్దంగా గుండెల్లో దాచుకుంటున్నట్లు, చొక్కా జేబులో పెట్టుకోవడం చూస్తే అది ఉత్తుతి ప్నేహితురాలు వ్రాసిన ఉత్తరమై ఉండదు. ప్రాణమిత్రురాలో, అంతకంటే రెండాకులు ఎక్కువైన ఆవురాలో వ్రాసి ఉంటుంది. కనీసం ఉత్తరంలోని విషయాలైనా చెప్పచ్చుగా... రకరకాల ఆలోచనలు మనసును ముసిరేస్తుంటే గీతకారా తి శివరా తే అయింది.

ఆ కవరందుకుంది. చదవాలా? వద్దా? కాఫీపు అలా కవరు వంకే చూస్తూ ఆలోచించింది. బుద్ధిని మనస్సు జయించేసింది. కవరు విప్పింది. ముత్యాలంటి అక్షరాల వెంట గీత కళ్ళు పరిగెడుతున్నాయి.

"డియర్ వాట్, నీ పెళ్ళి కార్డు అందింది. నీ పెళ్ళికి రాలేకపోయాను డియర్. సారీ. నేను నీ పెళ్ళికి రాలేనన్న విషయం నీకు తెలుసు. అందుకని ఆ విషయం వ్రాయడం అనవసరం. నీకు పెళ్ళయిపోయిందిగా. ఇక నేను గుర్తుండనేమో. నేనే గుర్తుండనప్పుడు నేనెందుకు రాలేకపోయానో గుర్తుంటుందా. పోన్లే ఆ సంగతలా ఉంచు. ఇంతకీ నీ శ్రీమతెలా ఉంటుంది. అందంగా ఉంటుందా? అయినా నా పిచ్చిగాని, అందంగా లేకపోతే నీవు పెళ్ళొందుకు చేసుకుంటావు.

కున సంగతి మీ ఆవిడలో చెప్పానా? వెలన్నా కాకుండానే అన్ని విషయాలు ఎలా చెప్పగలవులే. నెమ్మదిగా నన్ను నా పరోక్షంలో ఆమెకి పరిచయం చేయి. అప్పుడు నేను మీ ఇంటికి వస్తే మా ఇద్దరికీ ఇబ్బంది ఉండదు. సారీ వాట్. నా ఉత్తరం మీ ఇద్దరికీ కలిగించిన క్షణకాలం విరహానికి

